

Min pappa kungsörnen

Om natten kunde jag inte dra för persiennerna, för jag trodde att du kunde se mig från himlens alla stjärnor. För mig lever du fortfarande, det är som om vi inte hörts på ett långt tag. Som om jag skulle ringa dig. Du inte kan svara. Såg din lägenhet, tidigare fylld med dina loppis fynd. Nu endast en tom lägenhet. Ett skal av det som en gång tillhörde dig. Nu bor det någon annan där. Overkligt. Så overkligt. Tårar rinner, jag låter dem rinna fritt. Försöker hålla en fasad. Vågar inte tänka, vågar inte känna. Vågar inte någonting. Men fasaden krackelerar och bryts i bitar. Och här står jag med händerna fulla med små lappar. Säkert femtio stycken. Jag vecklar ut lapparna. På alla lappar stod det samma ord. Saknad. Jag kastar upp dem i luften och lapparna förvandlas till vita duvor flygandes mot friheten. Du sa alltid att jag skulle göra något eget och inte göra som andra när vi pratade om mitt skapande. Jag saknar dig så hjärtat slits ur mig. Pappa du som kungsörn som sveper över sitt kungarike. Min saknad river sönder min själ av iskristall och mina tårar av whiskey förblindar mig. Bland bilar och husvagnar, bland loppis och marknader. Allt du älskade. Den dag då även jag blir till kungsörn vi återförenas. Men nu ska jag fortsätta gå på livets allé. Minnen av dig. Minnen av oss. Framtiden i vårt livs universum. Dina havsblå ögons hav jag ser framför mig när jag blundar.

Drömmen tar över. Kudden fuktig av tårar. Jag önskar mig dig tillbaka. Pappa. Mina tårar rinner för dig.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Black raven med Poeter.se id #97486 innehar upphovsrätten